

Prof. dr hab. Tadeusz Robak

**PROFESOR DOKTOR MEDYCZYNY AARON POLLIACK,
HEMATOLOG, KIEROWNIK KLINIKI BIAŁACZEK I CHŁONIAKÓW
UNIWERSYTETU HADASSAH W JEROZOLIMIE**

Urodził się 12 stycznia 1939 r. w Cape Town w Południowej Afryce, gdzie również ukończył studia medyczne na miejscowym Uniwersytecie. Ma on jednak polskie korzenie. Rodzina pochodzi bowiem z Doksicy, małej wioski niedaleko Wilna. Jego ojciec opuścił tę miejscowość w 1929 r. i wyjechał do Cape Town w Południowej Afryce, dokąd w 1934 r. dołączyła jego matka. Profesor Polliack opuścił Cape Town na początku lat sześćdziesiątych i wyjechał do Izraela uważając, że jest tam potrzebny w nowo tworzącym się niepodległym państwie. Początkowo pracował w Szpitalu Tel-Hashomer w Tel Awiwie. W 1965 r. zamieszkał na stałe w Jerozolimie. Rozpoczął wówczas pracę w Klinice Hematologii Uniwersytetu Hadassah, gdzie w 1978 r. uzyskał tytuł profesora, a w 1981 został jej kierownikiem.

Profesor Aaron Polliack jest światowej sławy hematologiem, wybitnym znawcą biologii i kliniki białaczek i chłoniaków. Prowadzone przez niego lub pod jego kierunkiem badania naukowe przyczyniły się do lepszego poznania patogenezy tych chorób, a zwłaszcza ich diagnostyki i terapii. Jest założycielem i redaktorem naczelnym międzynarodowego czasopisma *Leukemia and Lymphoma* oraz redaktorem i autorem wielu monografii z dziedziny hematologii onkologicznej. Był redaktorem serii monografii pt. *Lymphoma and Leukemia Reviews* i *Advances in Hematology/Oncology*, wydawanych w Stanach Zjednoczonych i w Wielkiej Brytanii. Jest również autorem lub współautorem ponad 250 publikacji naukowych. Jego liczne prace były publikowane w najlepszych czasopismach hematologicznych na świecie m.in. *Nature*, *American Journal of Hematology*, *Blood*, *British Journal of Haematology*, *Cancer*, *Leukemia Research* i innych.

Był zapraszany przez liczne instytuty naukowe i kliniki jako profesor wizytujący, m.in. przebywał w Instytucie Karolinska, Hammersmith Hospital, Instytucie Sloan Kettering w Nowym Jorku, a także na uniwersytetach w Leeds, Cape Town, Toronto i innych. Był organizatorem i przewodniczącym komitetów naukowych zjazdów, kongresów i konferencji.

Poza intensywną pracą naukową i publikatorską pełnił wiele funkcji na Uniwersytecie w Jeruzolimie m.in. w latach 1979–1981 był dziekanem Wydziału Lekarskiego. Przez 3 lata pełnił funkcję Prezydenta Izraelskiego Towarzystwa Hematologów.

Należy niewątpliwie do najbardziej znanych i cenionych hematologów na świecie. Trudno wyobrazić sobie znaczące sympozjum czy konferencję międzynarodową na temat chłoniaków lub białaczek bez jego udziału.

Do najważniejszych osiągnięć naukowych profesora A. Polliacka należy zidentyfikowanie kilku anomalii genetycznych odpowiedzialnych za rozwój białaczek. Odkrycia te zmieniły rozumienie biologii tych chorób i przyczyniły się do wprowadzenia nowych leków do ich terapii. Ma on również olbrzymi wkład w opracowanie międzynarodowych standardów diagnostyki i leczenia nowotworów układu krwiotwórczego, zwłaszcza przewlekłej białaczki limfatycznej i białaczki włochato-komórkowej. Szczególne zasługi ma Profesor Polliack w opracowaniu metod diagnostycznych białaczek i chłoniaków z zastosowaniem mikroskopu elektronowego i cytometrii.

Profesor Aaron Polliack jest wielkim przyjacielem Polski i Polaków. Wielu polskich lekarzy szkoliło się i prowadziło badania naukowe w kierowanej przez niego klinice. Od szeregu lat jest on również rzecznikiem promocji polskiej hematologii w świecie, zwłaszcza jako redaktor naczelny *Leukemia and Lymphoma*, a także członek zarządów wielu międzynarodowych towarzystw naukowych. Klinika Hematologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi również wiele zawdzięcza życzliwości i pomocy Profesora Polliacka.

Na szczególne uznanie zasługuje zaangażowanie Profesora w rozwój medycyny w Autonomii Palestyńskiej i sąsiednich krajów arabskich, a także w pojednanie izraelsko-palestyńskie. Wielu palestyńskich lekarzy odbywa staże w jego klinice i może zawsze liczyć na jego życzliwość i pomoc.

Uroczystość wręczenia dyplomu odbyła się 2 października 2002 roku w Teatrze Wielkim w Łodzi, podczas inauguracji roku akademickiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Uczestniczyli w niej liczni zaproszeni goście, przedstawiciele władz państwowych, wojewódzkich i miejskich, Charge d'Affaire Ambasady Izraela w Polsce Bab Eden Kite, rektorzy lub prorektorzy wszystkich akademii medycznych i rektorzy wyższych uczelni łódzkich, recenzenci osiągnięć naukowych Profesora. Sylwetkę Profesora Aarona Polliack'a przedstawił uczestnikom uroczystości promotor – prof. Euzebiusz Krykowski, a wręczenia dyplomu dokonali były Rektor Akademii Medycznej w Łodzi prof. Henryk Stępień i były Dziekan Wydziału Lekarskiego tej Uczelni prof. Andrzej Joss. Następnie prof. A. Polliack wygłosił pełne humanizmu i pokory przemówienie, które pozwolił sobie zacytować w całości:

„Szanowny Panie Premierze,

Szanowny Panie Ambasadorze Izraela,

Członkowie Senatu Uniwersytetu Medycznego,

Panie Rektorze Akademii Medycznej, profesorze Henryku Stępień,

Panie Dziekanie Wydziału Lekarskiego, profesorze Andrzeju Joss,

Panie profesorze Krykowski,

Drodzy przyjaciele i koledzy hematolodzy: Pani profesor Anna Dmoszyńska i Panowie profesorowie Jerzy Hołowiecki, Wiesławie Jędrzejczak i Aleksandrze Skotnicki

Drogi przyjacielu i gospodarzu Panie profesorze Tadeuszu Robak

Panie i Panowie!

Dziękuję za ciepłe słowa powitania w tym szczególnym i znamienym dla mnie dniu. Stoję przed państwem głęboko wzruszony zaszczytem przyznaniem mi przez Waszą renomowaną Akademię Medyczną, a obecnie Uniwersytet.

Życie człowieka, to jego własna historia, zawsze jednak obejmuje ona jego rodzinę i inne ludzkie losy, które nieodzownie zazębiają się ze sobą.

Stoję tu z dumnie podniesioną głową – człowiek którego rodzinne korzenie sięgają blisko Polski. Choć urodziłem się, wychowałem i kształciłem w Południowej Afryce, a obecnie mieszkam w Izraelu, to właśnie niedaleko stąd i nie tak dawno temu zamieszkiwała moja rodzina. Moi rodzice i ich przodkowie wywodzili się z małej wioski Doksicy w okręgu Dżisir nieopodal Wilna. Formalnie można prześledzić dzieje mych antenatów do czasów sprzed roku 1800. Pamiętam jednak, jak ojciec mówił, że sięgają one niemal roku 1500. Mój nieżyjący już ojciec Mairim opuścił tamte strony 17 sierpnia 1929 roku i wyruszył, aby rozpocząć nowe życie, do Cape Town w Południowej Afryce. Pozostawił moją matkę Idę i nieżyjącego już obecnie brata Mendla w rodzinnej Doksicy, którzy mieli dołączyć do niego w kwietniu 1934 roku. Później, już w Cape Town, w roku 1936 urodził się mój brat Joseph, a ja (Aaron) urodziłem się tam w roku 1939. Naszym przeznaczeniem było zostać lekarzami – uznanymi specjalistami w swoich dziedzinach.

Mam ze sobą dokumenty podrózne i paszporty moich rodziców, o numerze 2649, wydane przez Brytyjskie Biuro Paszportowe w Warszawie ponad 70 lat temu. Mój ojciec, dumny i niezwykle pracowity człowiek skromnego pochodzenia, ciężko pracował na utrzymanie rodziny posyłając swych trzech synów do szkoły medycznej w Cape Town, aby zdobyli dyplomy lekarzy i w przyszłości z powodzeniem wyspecjalizowali się w wybranej dziedzinie. Wszyscy mamy osiągnięcia naukowe – ja i mój nieżyjący brat Max w Izraelu, a mój starszy brat Joseph w Południowej Afryce. Jak widać, koło historii toczy się wśród życiowych sukcesów i niepowodzeń docierając do odległych brzegów.

I oto, w tym znamienym dniu, stoję przed Wami dumny i wzruszony nieopodal kolebki mego rodu, odbierając to zaszczytne wyróżnienie. Dziękuję Wam za to.

Polska i jej nauki medyczne poczyniła w ostatnich latach wielkie postępy i szczyt się wspaniałą hematologią z wybitnymi osiągnięciami w dziedzinie nauk podstawowych, pracy klinicznej i badań naukowych. Jest w tym kraju wiele znakomitych osobistości i ośrodków, więc nie będę ich wszystkich wymieniać, aby nikogo nie pominąć lub urazić. Tym niemniej muszę wspomnieć tu o niektórych wybitnych moich polskich kolegach, jako że łączą mnie z nimi bliskie związki, a przyjaźń, która nawiązała się między nami, oparta jest na wzajemnym szacunku oraz osobistym uznaniu, będzie nadal rozkwitać w przyszłości. Dlatego też pragnę wymienić obecnych tu moich drogich przyjaciół i kolegów hematologów z Warszawy, Krakowa, Katowic i Lublina, którzy w swoich ośrodkach wielce zasłużyli się dla naszej profesji i polskiej hematologii.

Na szczególną uwagę zasługuje łódzka klinika hematologii kierowana przez profesora Tadeusza Robaka, który swym nowatorskim wkładem w leczenie białaczki i chłoniaka poczynił milowe kroki dla Polski ugruntowując jej pozycję w czołówce hematologii i onkologii europejskiej. Polska może być dumna z hematologii i jej nowoczesnych osiągnięć, a Łódź w szczególności, z rozmachu, z jakim jej Uniwersytet Medyczny wkroczył w nowe tysiąclecie.

Chcę podziękować za wielki zaszczyt przyznany mi dzisiaj. Przyjmuje go w imieniu własnym i pośrednio dla mojej rodziny.

Oby medycyna i hematologia kwitły i rozwijały się tu w Łodzi i w całej Polsce i niech Ojciec w Niebie błogosławi nam wszystkim w ciągu nadchodzących lat, obdarzając nas wiedzą ku lepszemu zrozumieniu i leczeniu chorób dla dobra całej ludzkości. Dziękuję”

Mimo ogromnego uznania i prestiżu jakim, profesor Polliack cieszy się w środowisku hematologów na świecie, jest on znany ze swojej skromności i uprzejmości, co bardzo ułatwia mu działanie i kontakty międzyludzkie w środowisku naukowym.

Tadeusz Robak: Profesor Aaron Polliack doktorem honoris causa Akademii Medycznej w Łodzi. *Acta Haematologica Polonica* 2002 T. 33 nr 4 s. 389–392, portr.